

Sygn. akt VI U 495/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. :

z dnia 8 stycznia 2014 r. znak: (...)

w sprawie: E. M.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu E. M. prawo do emerytury w okresie od (...) do (...)

II umarza postępowanie w pozostałej części;

III nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 495/14

UZASADNIENIE

Następujące pisemne uzasadnienie. Pisemnego uzasadnienia już Sąd nie będzie sporządzał. W dniu (...) ubezpieczony E. M. złożył wniosek o przyznanie mu emerytury. Zaskarżoną decyzją dnia 8 stycznia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury po rozpoznaniu tego wniosku powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku O Emeryturach i Rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze Dziennik Ustaw z 1983, roku numer 8 pozycja 43. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w zaskarżonej w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazał, iż na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania uznał za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku okresy składkowe ubezpiezonego 27 lat 9 miesięcy i 2 dni stażów

pracy w szczególnych warunkach 5 miesięcy i 2 dni wyjaśniając, że nie uwzględnił do okresu pracy w szczególnych warunkach ubezpieczonemu okresu od 15 stycznia 1976 roku do 30 kwietnia 1994 roku. Na podstawie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z Państwowego Gospodarstwa Rolnego R. Zakład Rolny (...), gdyż nie spełniało ono wymogów formalnych. Brak ścisłego to jest brak było ścisłego określenia charakteru wykonywanej pracy zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku brak punktu zarządzenia oraz brak powołania na właściwe zarządzenie resortowe, któremu podlegał zakład pracy. Odwołanie od tej decyzji, w związku z tym Organ Rentowy wskazał, że na dzień 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony nie udowodnił, iż posiadania co najmniej 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony domagając się uwzględnienia do pracy w szczególnych warunkach swojego okresu zatrudnienia od 15 stycznia 1976 roku do 30 kwietnia 1994 roku. Organ Rentowy w toku procesu w odpowiedzi na odwołanie wnosił o oddalenie odwołania powołując się na argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Natomiast po przedłożeniu przez ubezpieczonego w toku procesu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 27 lutego 2014 roku wystawionego przez Agencję Nieruchomości Rolnych (...)w B. ubezpieczony dołączył ten dokument do pisma swojego pisma procesowego złożonego w Sądzie 17 marca 2014 roku karta 6 akt sprawy. Organ Rentowy w toku procesu wydał decyzję z dnia 5 listopada 2014 roku, którą przyznał ubezpieczonemu emeryturę z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach od dnia (...) wskazując, iż emeryturę przyznano od miesiąca, w którym przedłożono prawidłowe świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 27 lutego 2014 roku. Sąd Okręgowy ustalił w toku postępowania, iż okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach przez ubezpieczonego w okresie od 15 stycznia 1976 roku do 31 grudnia 1993 roku, a więc w okresie wskazanym w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 27 lutego 2014 roku karta 7 akt sprawy stała się między stronami niesporna. Wynikało to wprost z decyzji Organu Rentowego z dnia 5 listopada 2014 roku, w której to decyzji Organ Rentowy jako podstawę zmiany stanowiska, co do kwestii przyznania ubezpieczonemu emerytury powołał się właśnie na ten dokument. Należy jednak na podstawie dowodu z przesłuchania ubezpieczonego oraz z dowodów kserokopii dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego nadesłanych do akt sprawy przez Agencję Nieruchomości Rolnych (...)w B. w szczególności umowy o pracę z 15 stycznia 1976 roku, gdzie określono rodzaj pracy, na której, do której zatrudniono ubezpieczonego traktorzysta stały dowożący paszę dla inwentarza i innych dokumentów, z których wynikało, iż ubezpieczony pracował na stanowisku traktorzysty znajdujących się w aktach osobowych, jak również na podstawie złożonego do akt sprawy w toku procesu dowodu z świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach Sąd Okręgowy uznał, iż ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu właściwych przepisów. Podkreślić należy, że zgodnie z artykułem 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku O Emeryturach i Rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Dziennik Ustaw z 2013 roku pozycja 1440 tekst jednolity z późniejszymi zmianami, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w artykule 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, a więc 1 stycznia 1999 roku osiągnęli w punkcie 1 okres zatrudnienia w szczególnych warunkach albo w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz w punkcie 2 okres składkowy i nie składkowy, o którym mowa w artykule 27. Zgodnie z artykułem 32 ustępem 1 tej ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku będącym pracownikami, o których mowa w ustępie 2 i 3 zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w artykule 27 ustęp 2 i ustęp 3. Z kolei ustęp 2 artykułu 32 stwierdza, że dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ustępie 1 za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własnej i otoczenia. Artykuł 184 Ustawy Emerytalnej mówiąc o dotychczasowych przepisach odwołuje się do przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Wskazać należy, iż zgodnie z paragrafem 2 tego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy pracy, są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ustępie 1 paragrafu 2 rozporządzenia stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w

szczególnych warunkach wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie paragrafu 1 ustępu 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy. Z kolei paragraf 3 rozporządzenia stwierdza, że za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury zwany dalej wymaganym okresem zatrudnienia uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresu zatrudnienia, a paragraf 4 ustęp 1 tego rozporządzenia stwierdza, że pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymieniony w wykazie A nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia w tym, co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony, Sąd ustalił, że ubezpieczony jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego i składając wniosek o emeryturę złożył także wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa. Ponadto w dniu (...) ukończył 60 lat. Wniosek o emeryturę został złożony wcześniej. Wniosek o emeryturę został złożony w dniu (...) po osiągnięciu wieku emerytalnego. Tym nie mniej zgodnie z artykułem 129 ustępem 1 Ustawy O Emeryturach i Rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenie może być przyznane od 1-go dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek. Skoro jednak dopiero po złożeniu wniosku ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny to ewentualne przyznanie emerytury następuje od spełnienia ostatniej przesłanki nabycia tego prawa, czyli od (...) roku od osiągnięcia przez ubezpieczonego wieku emerytalnego. Ubezpieczony w ocenie Sądu spełnił wszystkie wymagane przesłanki nabycia prawa do emerytury. W szczególności posiadał wymagany okres do nabycia emerytury w wymiarze 27 lat 9 miesięcy i 2 dni oraz co najmniej 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach po doliczeniu mu do okresu uznanego przez Organ Rentowy w zaskarżonej decyzji okresu pracy w szczególnych warunkach od 15 stycznia 1976 roku do 31 grudnia 1993 roku. Dlatego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu Postępowania Cywilnego i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury w okresie od (...) do (...). A więc w okresie, który do chwili wyrokowania przez Sąd nie był przez Organ Rentowy, był przez Organ Rentowy rozpoznany negatywnie dla ubezpieczonego. Bo decyzja z 5 listopada tego roku przyznawała ubezpieczonemu prawo do emerytury tylko od (...). Dlatego Sąd Okręgowy uznał, że Organ Rentowy niezasadnie przyznał ubezpieczonemu emeryturę tylko od (...), gdyż powinien ją przyznać od dnia złożenia, od dnia ukończenia 60 lat, która to data miała miejsce, wystąpiła po złożeniu wniosku o emeryturę. Przed złożeniem wniosku, wniosek o emeryturę został złożony 17 grudnia, a zatem miesiąc grudzień także mógł być objęty i brany pod uwagę, ale tylko od dnia 11 grudnia, czyli od osiągnięcia przez ubezpieczonego wieku emerytalnego. Dlatego na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu Postępowania Cywilnego Sąd i na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i ustaleń faktycznych w sprawie, które przedstawił Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury także w okresie nieobjętym decyzją z 4 listopada 2014 roku, a objętym decyzją wcześniejszą z 8 stycznia 2014 roku, która została zaskarżona przez ubezpieczonego w niniejszej sprawie. Z uwagi na to, iż Organ Rentowy w dniu 5 listopada 2014 roku wydał decyzję przyznającą ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia (...) na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 13 Kodeksu Postępowania Cywilnego Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie w tej części, gdyż decyzja ta częściowo uwzględniała żądanie Pana odwołania. Zgodnie z tym przepisem zmiana przez Organ Rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez Sąd przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Dlatego wystąpiła podstawa do umorzenia postępowania w tym zakresie, który został objęty decyzją wydaną w listopadzie, w dniu 5 listopada 2014 roku, czyli w zakresie żądania od (...) i później. W punkcie 3 wyroku Sąd nie stwierdził odpowiedzialności Organu Rentowego za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, o której mowa w artykule 118 ustęp 1a Ustawy O Emeryturach i Rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd podzielił tutaj stanowisko Organu Rentowego, co braków formalnych złożonego w toku procesu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Rodzaj wykonywanej pracy, mimo, że no taki opisowy w tym świadectwie pracy nie odpowiadał w pełni rodzajowi wskazanemu w rozporządzeniu, bo było to takie opisowe wskazanie, ale co istotniejsze to świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie powoływało także właściwej pozycji i punktu zarządzenia resortowego Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej. W związku z tym Sąd Okręgowy uznał, iż nie było podstaw do stwierdzenia odpowiedzialności Organu Rentowego za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, bo ten dokument budził pewne wątpliwości formalne. Proszę Pana wyrok w niniejszej sprawie jest nieprawomocny, może zostać zaskarżony przez każdą ze stron.